

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 13.11.2008
KOM(2008) 772 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE

Energetická účinnosť: zabezpečenie 20 % cieľa

OZNÁMENIE KOMISIE

Energetická účinnosť: zabezpečenie 20 % cieľa

ZHRNUTIE

Európski predstavitelia sa zaviazali znížiť spotrebu primárnej energie v porovnaní s plánmi na rok 2020 o 20 %. Energetická účinnosť predstavuje najefektívnejší spôsob znižovania spotreby energie, pričom sa zachováva rovnaká úroveň hospodárskej aktivity. Zvyšovaním energetickej účinnosti sa riešia aj kľúčové energetické úlohy súvisiace so zmenou klímy, energetickou bezpečnosťou a konkurencieschopnosťou.

Právne predpisy Spoločenstva o energetickej účinnosti boli navrhnuté tak, aby výrazne zvýšili energetickú účinnosť v kľúčových sektoroch spotreby energie. Samotnými súčasnými právnymi predpismi sa ale nezabezpečia dostatočné úspory energie na to, aby sa dosiahol 20 % cieľ úspor. Medzi hlavné prekážky zvyšovania energetickej účinnosti patrí nedostatočná implementácia platných právnych predpisov, nedostatočná informovanosť spotrebiteľov a neexistencia primeraných štruktúr na podnecovanie podstatných investícií do energeticky účinných budov, výrobkov a služieb a ich zavádzania na trh. Z hodnotenia národných akčných plánov pre energetickú účinnosť vyplýva, že existuje priestor medzi politickým záväzkom členských štátov súvisiacim s energetickou účinnosťou a ich opatreniami. Členské štáty musia implementovať právne predpisy o energetickej účinnosti rýchlejšie a efektívnejšie. Musia sa vyvinúť nové nástroje na ďalšie zvyšovanie energetickej účinnosti.

Komisia navrhuje posilniť kľúčové právne predpisy o energetickej účinnosti budov a výrobkov využívajúcich energiu. Ustanovenia smernice o energetickej hospodárnosti budov sa posilnia tak, aby sa uplatňovali na viac budov, a aby sa rozšírila úloha osvedčení o energetickej hospodárnosti a správ o inšpekciách vykurovacích a klimatizačných systémov. Smernica o označovaní energetickými štítkami sa zreviduje tak, aby sa mohla uplatňovať na ďalšie výrobky využívajúce energiu a súvisiace s energiou a nielen na spotrebiče v domácnostiach. Smernica obsahujúca nový systém označovania pneumatík je navrhnutá tak, aby podporovala zavedenie palivovo účinných pneumatík na trh. Na účely ďalšieho zvyšovania energetickej účinnosti dodávok energie Komisia navrhuje podrobné usmernenia, ktorými sa uľahčí zavádzanie výroby elektrickej energie z vysoko účinných kogeneračných zariadení na trh. Bolo predložené oznámenie o kogenerácii. S cieľom riešiť nedostatok potrebných investícií sa už uvažuje o nových iniciatívach financovania energetickej účinnosti, napríklad iniciatíva financovania trvalo udržateľnej energie EÚ, keďže aj tie by prispeli k ochrane hospodárstva EÚ pred zhoršenými finančnými podmienkami.

Európska rada zdôraznila význam európskeho rámca stratégií a opatrení súvisiacich s energetickou účinnosťou, t. j. európskeho akčného plánu pre energetickú účinnosť na rok 2006 tým, že požiadala Komisiu a členské štáty, aby urýchlili jeho implementáciu a zväžili jeho možnú revíziu. V tejto súvislosti Komisia v roku 2009 vyhodnotí tento akčný plán s cieľom pripraviť jeho revíziu. Mohla by sa tým posilniť

motivácia investovať do zvyšovania energetickej účinnosti a zohľadniť dôležitá úloha, ktorú by mohli zohrávať mestá pri znižovaní spotreby energie, napr. ďalšia podpora miestnych sietí, akou je Dohovor starostov. Na medzinárodnej úrovni bude Spoločenstvo pokračovať v propagovaní energetickej účinnosti prostredníctvom inštitucionalizovaných dialógov a partnerstiev.

1. RIZIKO NEÚSPECHU

Šetrenie energiou predstavuje pre EÚ najbezprostrednejší a nákladovo najefektívnejší spôsob riešenia kľúčových energetických úloh trvalej udržateľnosti, bezpečnosti zásobovania a konkurencieschopnosti stanovených v strategických cieľoch „Energetickej politiky pre Európu“.¹ Najvyšší predstavitelia EÚ zdôraznili potrebu zvýšenia energetickej účinnosti ako súčasť cieľov „20-20-20“ na rok 2020: realizovať úspory vo výške 20 % spotreby primárnej energie EÚ², záväzný cieľ 20 % zníženia emisií skleníkových plynov a podiel obnoviteľných energií zvýšiť na 20 % do roku 2020. Ciele súvisiace so znižovaním emisií skleníkových plynov a obnoviteľnou energiou sú spúšťacím mechanizmom zlepšenia energetickej účinnosti, a zároveň ambiciózne opatrenia týkajúce sa energetickej účinnosti v značnej miere pomôžu dosiahnuť cieľ EÚ v oblasti ochrany klímy, predovšetkým na základe rozhodnutia o spoločnom úsilí³.

Ak sa dosiahne cieľ úspory vo výške 20 %, EÚ by využila nielen o približne 400 Mtoe primárnej energie menej, ale zabránilo by sa tým výstavbe asi 1 000 uhoľných elektrární a pól milióna veterných turbín.⁴ Redukcia emisií CO₂ by predstavovala približne 860 Mt.⁵

„Negawatthodiny“ alebo spotreba energie, ku ktorej nedošlo v dôsledku úspor, sa stali najvýznamnejším zdrojom energie. Napríklad ročná spotreba konečnej energie by sa v období rokov 1997 – 2006 zvýšila o 115 Mtoe alebo o 11 %, keby nedošlo k žiadnemu zlepšeniu energetickej účinnosti.⁶ Predstavovalo by to jednu tretinu celkového dovozu surovej ropy do EÚ-27 v roku 2006. Úspora energie je kľúčovým prínosom z hľadiska zaistenia bezpečnosti zásobovania v EÚ.

V skutočnosti vzhľadom na súčasný trend plnenia týchto cieľov v členských štátoch je jasné, že dosiahnutie nášho cieľa úspor do roku 2020 je vážne ohrozené. V prílohe I sa uvádza kvantitatívne vyhodnotenie očakávaného vplyvu niektorých konkrétnych právnych predpisov a opatrení v oblasti energetickej účinnosti za

¹ KOM(2007) 1 v konečnom znení.

² Rada Európskej únie, závery predsedníctva, 8. – 9. marca 2007 (7224/1/07).

³ KOM(2008) 17.

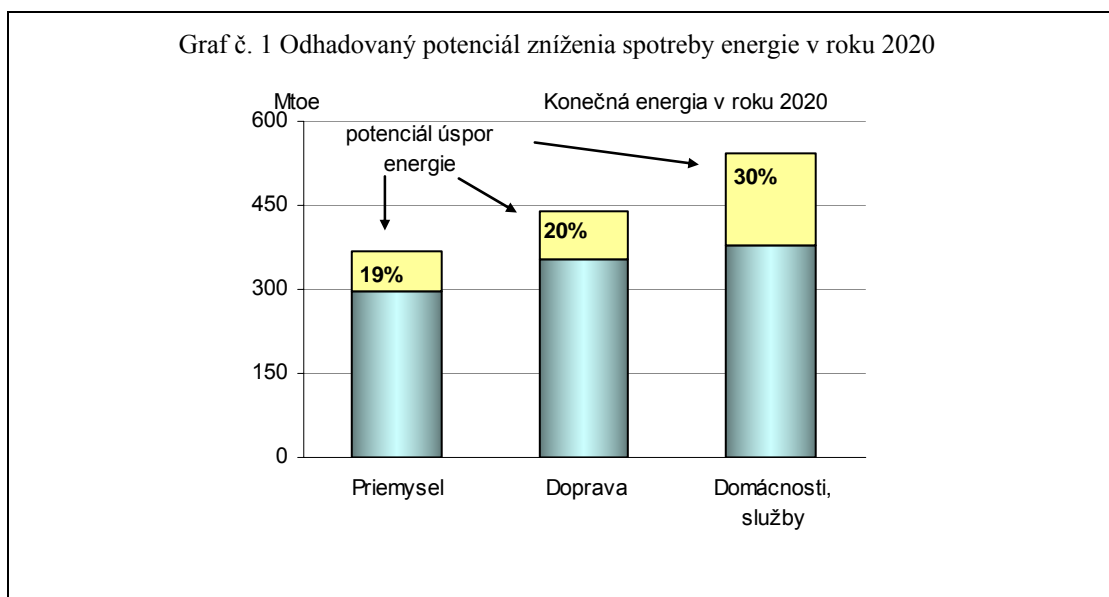
⁴ Na základe predpokladu, že každá elektráreň predstavuje 600 MW pri prevádzke 7 000 hodín/rok; pre veternú energiu: priemerný výkon turbíny 4 MW v roku 2020 pri prevádzke 2 300 hodín/rok.

⁵ Použil sa predpokladaný koeficient emisií na rok 2020, odvodený z pomeru spotreby primárnej energie a emisií CO₂. Predpokladaný koeficient emisií je odvodený zo základu Primes (aktualizácia 2007), ktorý je k dispozícii na adrese http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/figures/trends_2030_update_2007/index_en.htm a je závislý na skladbe palív v roku 2020.

⁶ Projekt Odyssee, 115 Mtoe konečnej energie je približne 180 Mtoe primárnej energie.

predpokladu ich zavedenia v plnej miere. Členské štáty momentálne implementujú tieto právne predpisy a ešte je príliš skoro posudzovať plnú mieru vplyvu. Ale z prvých informácií o vývoji a implementácii, ako aj ďalších ukazovateľov (pozri oddiel 2) vyplýva, že potenciál úspor energie sa nerealizuje dostatočne rýchlo. Pomocou týchto opatrení by sa mala do roku 2020 dosiahnuť približne 13 % úspora energie, ak budú členské štáty tieto opatrenia správne implementovať. Aj keď to predstavuje významný výsledok, **je to omnoho menej, ako je potrebné.**

Z najnovších štúdií vyplýva, že stále existujú značné príležitosti na úspory energie, ako je uvedené v grafe č. 1⁷.

Existuje ešte stále veľa prekážok na dosiahnutie energetickej účinnosti. V prílohe 2 je uvedený prehľad hlavných hnacích mechanizmov a prekážok v súvislosti so zvyšovaním energetickej účinnosti. Medzisektorové prekážky zahŕňajú neúplnú implementáciu právnych predpisov EÚ o energetickej účinnosti, nedostatočný prístup k financovaniu a nedostatočnú informovanosť o prínose šetrenia energiou. V oblasti dopravy treba zlepšiť nevyhovujúcu infraštruktúru, ktorá by mala zvyšovať energetickú účinnosť, a obmedzenú zaangažovanosť odvetvia. V oblasti priemyslu sú jednoznačnými prekážkami slabá informovanosť o potenciálnom prínose a vysoké počiatočné náklady. Súčasný stav finančných trhov nepomáha v zlepšovaní prístupu k financiám v krátkodobom horizonte.

2. ČO SA DOTERAZ UROBILO

2.1 Význam energetickej účinnosti

Energetická účinnosť je pre občanov EÚ mimoriadne dôležitá. Čoraz viac ľudí a podnikov pociťuje účinok vyšších účtov za energiu. Znižovanie spotreby energie predstavuje najvhodnejšiu dlhodobú odpoveď na tento problém. Prínosy z ročných úspor energie môžu byť až viac ako 1 000 EUR na domácnosť: z toho 600 EUR

⁷

Štúdiá o potenciáloch úspor energie v členských štátoch EÚ, kandidátskych krajinách a krajinách EHP. Fraunhofer ISI a kol.; predbežné výsledky.

vd'aka nižším úctom za energiu a zvyšok vd'aka iným úsporám nákladov.⁸ Problémom však zostávajú počiatočné náklady. Keďže väčšina renovácií má dlhú životnosť, pridané náklady na zvýšenie energetickej účinnosti takýchto renovácií sa vrátia oveľa skôr, ako uplynie životnosť samotnej renovácie. Najnovší príklad z Francúzska dokazuje, že zateplením strechy priemerného domu sa ušetrí toľko vykurovacej nafty, že náklady na toto opatrenie sa vrátia do 3 rokov. Rozsiahlejšie renovácie (napríklad zateplenie stien, lepšie okná) majú dlhšie obdobie návratnosti.

Energetická účinnosť je prínosom pre celé hospodárstvo EÚ a v ešte väčšej miere pre miestny rozvoj.⁹ Ak sa do roku 2020 dosiahne cieľ zníženia spotreby energie o 20 %, predpokladá sa, že priamy prínos úspory energie bude predstavovať 220 miliárd EUR ročne.¹⁰ Nepriamy hospodársky prínos je omnoho vyšší. Energeticky účinné výrobky a materiály a energetické služby predstavujú ziskový trh aj pre vývoz. Je to príležitosť pre európske podniky, aby sa postavili na čelo inovácie a vytvorili nové pracovné miesta, neraz v miestnych malých a stredných podnikoch (MSP), keďže investície do energetickej účinnosti sú zväčša spojené s malými renovačnými projektmi.

2.2 Nástroje EÚ na dosiahnutie energetickej účinnosti

Energetická účinnosť je výsledkom vývoja politiky, ako aj uplatňovania konkrétnych opatrení. Rozvojom technológií sa vytvára základ, pričom environmentálne právne predpisy k tomu značne prispievajú, predovšetkým systém obchodovania s emisiami a politika emisií z dopravy. Aj zdaňovanie a ďalšie finančné opatrenia, napríklad štátna pomoc a najnovšie nástroje priemyselnej politiky poskytujú silnú motiváciu pre trhy dosahovať nákladovo efektívne úspory energie. Dôležité je, aby sa tieto účinné nástroje ďalej spoľahlivo využívali, predovšetkým v súčasnej ťažkej hospodárskej situácii.

Existuje **päť pilierov osobitnej politiky energetickej účinnosti EÚ**:

- (1) všeobecný politický rámec a opatrenia prijaté podľa európskeho akčného plánu pre energetickú účinnosť;
- (2) národné akčné plány pre energetickú účinnosť vychádzajúce z rámcovej smernice o energetických službách¹¹;
- (3) právny rámec pre najvýznamnejší spotrebný sektor – budovy – produkty spotrebujúce energiu;
- (4) súvisiace politické nástroje, napríklad ciele financovanie, poskytovanie informácií a sietí, akými sú napríklad Dohovor starostov a Trvalo udržateľná energia v Európe; a

⁸ Na základe priemerných výdavkov na spotrebu v domácnosti v roku 2005 (t. j. 1 192 štandardných jednotiek kúpnej sily (pps) za elektrinu, plyn a iné palivá a 1 121 pps za dopravu), pričom do roku 2020 sa počíta s 20 % nárastom.

⁹ Závery zo zasadnutia Európskej rady z 22. a 23. marca 2005, 7619/05, CONCL 1.

¹⁰ KOM(2006) 545 v konečnom znení. Vypočítané úspory sú 390 Mtoe; pri 96 USD za barel bez daní, čo predstavuje 220 miliárd EUR.

¹¹ Smernica 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 114, s. 6).

(5) medzinárodná spolupráca v oblasti energetickej účinnosti.

Prostredníctvom Zelenej knihy o energetickej účinnosti Komisia iniciovala diskusiu o účinných spôsoboch využívania energie.¹² Bol uznaný potenciál nákladovo efektívnym spôsobom dosiahnuť do roku 2020 úsporu v spotrebe primárnej energie vo výške 20 %. Na tento účel sa v roku 2006 vypracoval a prijal rozsiahly **akčný plán pre energetickú účinnosť**.¹³ Určuje sa v ňom šesť kľúčových oblastí¹⁴ s najvyšším potenciálom pre úspory energie a navrhuje 85 činností a opatrení, ktoré sa majú prijať na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni. Spomedzi nich sa vymedzilo desať prioritných činností a vo všetkých sa zaznamenal pokrok¹⁵. Implementácia akčného plánu pokračuje a mala by sa ukončiť do roku 2012. Tretina činností sa už realizovala, ale zvyšné činnosti si ešte stále vyžadujú aktívnu angažovanosť na úrovni EÚ, ako aj na vnútroštátnej úrovni (pozri aj oddiel 4.1).

Meranie spotreby inteligentnými zariadeniami, označovanie a informatívna fakturácia založená na skutočnej spotrebe sú kľúčom k tomu, aby sa jednotlivým spotrebiteľom pomohlo šetriť energiu. Smernicou o energetických službách¹⁶ sa požaduje od členských štátov zabezpečiť, aby meracie zariadenia s konkurenčnými cenami vyjadrovali skutočnú spotrebu energie. Energetická účinnosť je jedným z kľúčových aspektov aj v práci Energetického fóra občanov¹⁷, t. j. regulačného fóra, ktoré nedávno založila Komisia.

2.3 Vývoj na úrovni EÚ

Posledné desaťročia svedčia o rýchlom hospodárskom raste, ktorý zvýšil naše energetické potreby (pozri graf č. 2). Zatiaľ čo sa národné bohatstvo od prvej ropnej krízy v 70. rokoch 20. storočia viac ako zdvojnásobilo, objem energie na podporu tohto rastu sa zvýšil len o 30 %. Nanešťastie, rast podielu prínosov z energetickej účinnosti¹⁸ začal v 90. rokoch 20. storočia klesať a v ďalšom desaťročí sa ešte viac znížil. Od 80. rokov 20. storočia sa závislosť na dovoze energií opäť zvyšuje. EÚ je v prípade viac ako polovice svojich energetických potrieb odkázaná na dovoz.

¹² KOM(2005) 265 v konečnom znení; 22. 6. 2005.

¹³ KOM(2006) 545 v konečnom znení.

¹⁴ (1) požiadavky na energetickú hospodárnosť výrobkov, budov a služieb, (2) transformácia energie, (3) doprava, (4) financovanie a tvorba cien, (5) správanie sa v oblasti energií a (6) medzinárodné partnerstvá.

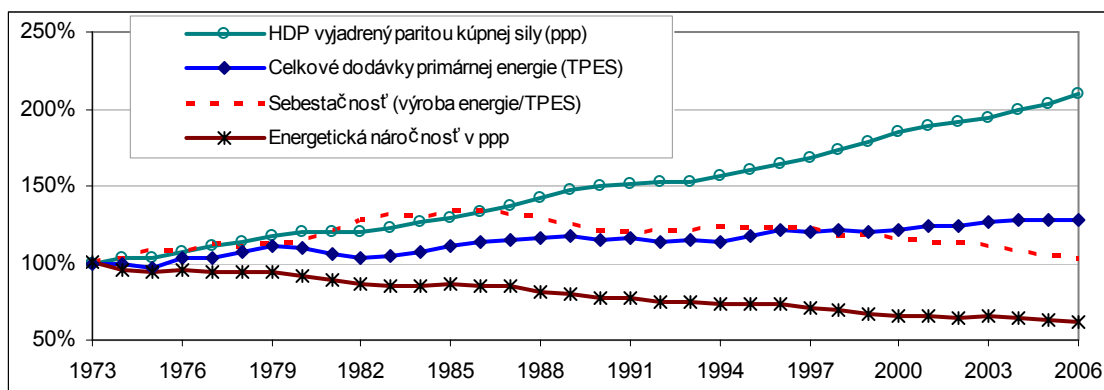
¹⁵ Príklady prioritných opatrení: označovanie spotrebičov a prístrojov a stanovovanie minimálnych štandardov energetickej hospodárnosti, prijatie požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a budovy s veľmi nízkou energetickou náročnosťou, zabezpečenie vyššej účinnosti výroby a rozvodu energie, dosiahnutie palivovej účinnosti áut, uľahčenie vhodného financovania investícií do energetickej účinnosti, kompaktné využívanie zďaňovania a energetická účinnosť v zastavaných oblastiach.

¹⁶ Smernica 2006/32/ES, článok 13.

¹⁷ Prvé zasadnutie Energetického fóra občanov sa konalo v Londýne 27. – 28. októbra 2008.

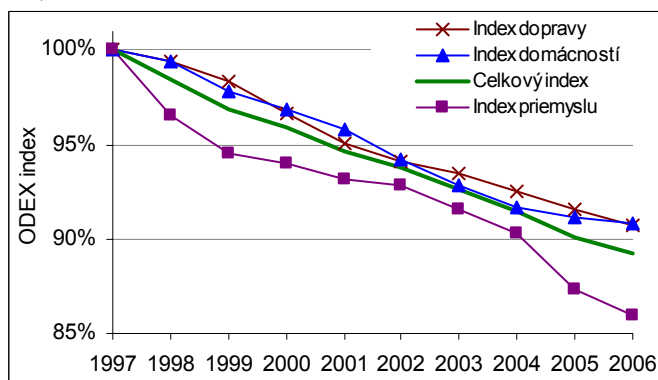
¹⁸ Prínos energetickej účinnosti sa určuje na základe energetickej náročnosti, t. j. na základe energie použitej na vyrobenú jednotku. Vyššou energetickou účinnosťou sa zníži spotrebu energie na výkon (činnosť), službu alebo tovar, ale nemusí to nevyhnutne znamenať úsporu energie, keďže máme snahu vykurovať a ochladzovať viac domov, prejsť autom viac kilometrov a používať viac elektrických prístrojov.

Graf č. 2 Vývoj niektorých hlavných ukazovateľov pre Európu (1973 = 100 %) ¹⁹

Politika a opatrenia energetickej účinnosti v EÚ implementované od roku 1997 v kombinácii s „bežným“ technologickým pokrokom prispeli k zvýšeniu konečnej energetickej účinnosti v rokoch 1997 až 2006 v priemere o 1,3 % ročne²⁰. Bez tohto prínosu by bola konečná spotreba energie v roku 2006 o 11 % vyššia. Priemysel je sektor, v ktorom sa dosiahlo najväčšie zlepšenie energetickej účinnosti. Je o 24 % energeticky účinnejší ako v roku 1997. Energetická účinnosť v oblasti dopravy a domácností sa zvýšila len o 9 %, t. j. o 1,1 % ročne. Pozri graf č. 3.

Graf č. 3 Trendy energetickej účinnosti v segmente koncových spotrebiteľov pre EÚ 27 (index ODEX, 1997 = 100 %)

Existuje veľký priestor na zvýšenie efektívnosti výroby a prenosu energie. Znížená spotreba konečnej energie znamená ešte väčšie úspory pri jej výrobe: ak koncový spotrebiteľ použije o 1 kWh elektriny menej, ušetrí sa 2,5 kWh primárnej energie. Znamená to takisto, že akákoľvek úspora konečnej energie má oveľa vyššiu peňažnú hodnotu než rovnaký objem ušetrenej primárnej energie.

¹⁹ Z dôvodu obmedzenia údajov graf znázorňuje situáciu pre všetkých 27 štátov EÚ okrem pobaltských štátov a Slovinska. Pokiaľ nie je uvedené iné, použili sa údaje Eurostatu.

²⁰ Základ: index ODEX. Tento index je alternatívou k celkovej energetickej náročnosti, ktorý sa používa v rámci projektu ODYSSEE. Výsledná hodnota sa získala súčtom jednotkových zmien spotreby na jednotlivých úrovniach, rozdelených podľa čiastkových sektorov a koncových užívateľov, sledovaných v priebehu daného obdobia. Index ODYSSEE nezahŕňa mnohé faktory, napríklad štrukturálne zmeny a ďalšie zmeny nesúvisiace s energetickou účinnosťou (napr. efekt odrazu). Pozri aj: www.odyssee-indicators.org.

2.4 Vývoj na vnútroštátnej úrovni

Právne predpisy Spoločenstva o energetickej účinnosti sú základom pre vnútroštátne opatrenia, keďže sa v nich stanovuje rámec vymedzením právnych záväzkov v niekoľkých smerniciach a implementácia sa ponecháva na členských štátoch. **Táto implementácia nepokročila dostatočne dobre:** transpozícia je pomalá a presadzovanie na vnútroštátnej úrovni nerovnomerné. Členské štáty začali zavádzať systémy financovania, ktoré však neraz majú iba čiastkový charakter. Okrem toho sa prejavujú také prekážky ako nedostatok informácií, administratívne bariéry a nedostatočne kvalifikovaní pracovníci.

Smernicou o energetických službách²¹ sa poskytuje všeobecný rámec pre mnohé úsporné opatrenia vrátane indikatívneho cieľa úspory energie.²² Táto smernica sa vzťahuje na distribútorov energie, prevádzkovateľov distribučných sietí, maloobchodné spoločnosti zaoberajúce sa predajom energie a na všetkých užívateľov energie okrem tých, ktorí podliehajú systému obchodovania s emisiami.

Vďaka širokému rozsahu pôsobnosti smernice a rozmanitosti rozvoja energetickej infraštruktúry v členských štátoch, jednotlivé členské štáty zavádzali a uplatňovali smernicu veľmi rozdielnymi spôsobmi. Komisia v súčasnosti posudzuje vnútroštátne vykonávacie opatrenia.

Smernicou sa od každého členského štátu požaduje predložiť národný akčný plán pre energetickú účinnosť. Tieto akčné plány predstavujú vnútroštátnu stratégiu na dosiahnutie cieľa smernice týkajúceho sa úspor energie. V *prílohe 3* sa stručne hodnotia národné akčné plány. Niektoré z nich obsahujú súvislé a podrobné stratégie na dosiahnutie cieľa. Nanešťastie, väčšina plánov odhalila nesúlad medzi politickou zaangažovanosťou členských štátov v oblasti energetickej účinnosti a opatreniami, ktoré navrhujú. Európska rada požiadala, aby sa národné akčné plány pre energetickú účinnosť stali stredobodom úsilia o dosiahnutie cieľa úspory energie v EÚ²³. Národné plány by mali byť nakoniec pre členské štáty zastrešujúcim nástrojom podávania správ o ich stratégiách energetickej účinnosti.

2.5 Vývoj na regionálnej a miestnej úrovni

Regionálne a miestne orgány majú zohrávať kľúčovú úlohu pri realizácii politiky energetickej účinnosti. Mestá a regióny sú väčšinou zodpovedné za stavebné povolenia, finančnú motiváciu a správne uplatňovanie predpisov o územnom plánovaní a výstavbe. V značnej miere ovplyvňujú otázky energetickej účinnosti prostredníctvom svojej politiky verejného obstarávania.

So zreteľom na tieto skutočnosti Komisia v roku 2007 spustila iniciatívu Dohovor starostov. Na základe tejto schémy sa mestá a regióny zaviazali, že do roku 2020 dosiahnu viac ako 20 % zníženie emisií skleníkových plynov, a v súvislosti s tým vypracujú akčný plán pre trvalo udržateľnú energiu. Je to príležitosť začleniť do plánu zastrešujúci miestny pohľad spájajúci energetickú účinnosť, obnoviteľnú

²¹ Pozri poznámku pod čiarou č. 11.

²² Článok 4.

²³ Rada Európskej únie, závery predsedníctva, 19. – 20. júna 2008 (11018/08).

energiu, mestskú dopravu a verejné obstarávanie, čo bude nielen hospodárskym, ale aj environmentálnym a sociálnym prínosom.

3. ĎALŠIE KROKY

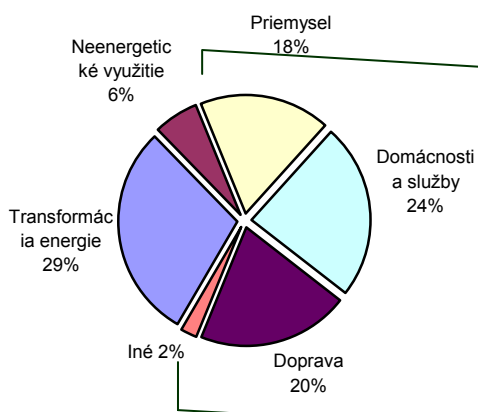
Komisia navrhuje prijať balík energetickej účinnosti pozostávajúci z týchto prvkov: návrh na prepracovanie smernice o energetickej hospodárnosti budov, návrh revízie smernice o označovaní energetickými štítkami, návrh novej smernice obsahujúcej systém označovania pneumatík, rozhodnutie Komisie ustanovujúce usmernenia pre objasnenie výpočtu objemu elektrickej energie z kogenerácie; oznámenie o kogenerácii.

Tomuto balíku sa venujú oddiely 3.1 až 3.3.

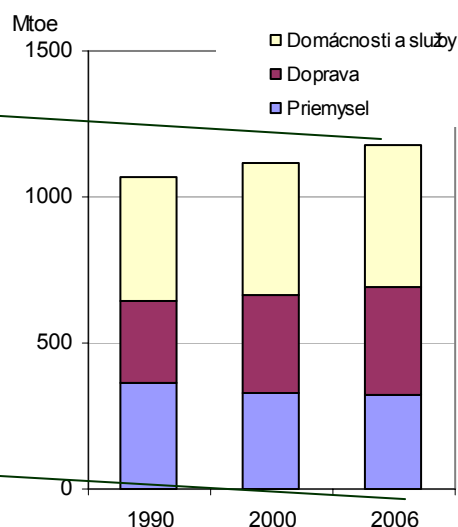
3.1. Energetická účinnosť v budovách – nový spôsob využitia potenciálu

Využívanie energie v obytných a obchodných budovách je zodpovedné za približne 40 % celkovej spotreby konečnej energie v EÚ a za 36 % celkových emisií CO₂ v EÚ. Potenciál nákladovo efektívnej úspory energie do roku 2020 je značný: v rámci tohto odvetvia je možné o 30 % znížiť využívanie energie. Znamená to zníženie využívania konečnej energie v EÚ o 11 %. Využívanie energie v tomto sektore však naďalej stúpa.

Graf č. 4 Odhadovaná hrubá spotreba energie podľa sektorov v roku 2006 (EÚ 27)

Graf č. 5 Vývoj spotreby konečnej energie podľa sektorov (EÚ 27)

Smernica o budovách²⁴ poskytuje rámec pre konkrétne opatrenia a požiadavky na úrovni členských štátov a jej revízia znamená zjednodušenie, objasnenie a prísnejšie ustanovenia. Členské štáty zostanú zodpovedné za stanovenie konkrétnych požiadaviek. Komisia navrhuje, aby sa zrušil limit 1 000 m² pre existujúce budovy, ktoré prechádzajú väčšou renováciou²⁵: požiadavky energetickej hospodárnosti sa

²⁴ Smernica 2002/91/ES (Ú. v. ES L 1, s. 65).

²⁵ Vymedzenie pojmu väčšia renovácia sa ponecháva: investície majú byť buď vyššie ako 25 % hodnoty celej budovy (bez pozemku) alebo viac ako 25 % obvodového plášťa budovy má prejsť štruktúrnou

preto budú uplatňovať na viac budov. Osvedčenia o energetickej hospodárnosti by mali byť spoľahlivejšie, vykurovacie a klimatizačné systémy by mali podliehať pravidelným kontrolám a členské štáty navrhnuť národné plány pre budovy s nízkou spotrebou energie. Navrhované zmeny poskytnú členským štátom príležitosť vyťažiť z tohto rozptýleného sektoru viac ako polovicu zvyšného nákladovo efektívneho potenciálu (60 – 80 Mtoe alebo 5 – 6 %/rok celkového dopytu po primárnej energii v roku 2020).

V roku 2009 Komisia začne realizovať rozsiahlu iniciatívu v oblasti výstavby s cieľom zvýšiť informovanosť všetkých subjektov v rámci stavebného reťazca o potenciáli úspor, do ktorej bude zahrnutá aj súčasná platforma v oblasti budov a doplniť ju bude iniciatíva vedúcich trhov pre udržateľnú výstavbu. Komisia sa tým usiluje povzbudiť trh pri prijímaní inovačných, trvalo udržateľných a energeticky účinných stavebných riešení. Komisia bude spolupracovať aj so sociálnymi partnermi na propagácii investícií do tohto sektoru.

Aj Komisia vlastní veľké budovy a pracuje na certifikácii ich energetickej hospodárnosti, aby boli v súlade s požiadavkami smernice.

3.2 Energetická účinnosť výrobkov

Komisia ako súčasť akčného plánu pre trvalo udržateľnú priemyselnú politiku a trvalo udržateľnú spotrebu a výrobu predložila návrh na rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice o ekodizajne²⁶. Teraz nasleduje návrh na revíziu smernice o označovaní energetickými štítkami²⁷. Obidva dokumenty sa budú vzťahovať na komerčné a priemyselné výrobky využívajúce energiu a výrobky súvisiace s energiou, napríklad okná a motory používané v budovách. Zrevidovaná smernica o označovaní energetickými štítkami bude v prípade potreby určovať najnižšie triedy energetických štítkov, ktorých výrobky ešte môžu verejné orgány obstarávať alebo pre ktoré môžu verejné orgány poskytnúť stimuly.

Aj návrh systému označovania pneumatík štítkami je súčasťou tohto balíka. Cieľom je podporovať vstup palivovo účinných pneumatík na trh, známych aj ako pneumatiky s nízkou hodnotou valivého odporu.

Predpokladá sa, že do jari 2009 Komisia prijme opatrenia o ekodizajne, okrem iného, pre žiarovky (čo povedie k postupnému vyradeniu neekonomických žeraviacich žiaroviek), elektrické zariadenia v pohotovostnom režime, prostriedky pouličného a kancelárskeho osvetlenia, externé elektrické zdroje a set-top boxy pre televízne prijímače. Kotly a ohrievače vody, televízory, motory a biela technika sa budú riešiť v roku 2009. Príkladom potenciálneho prínosu je výmena stredne veľkého plynového kotla triedy „M“ pre domácnosti (elektrický príkon 22 kW), ktorý je predstaviteľom súčasného priemerne predávaného modelu, za model s vysokou účinnosťou, čo povedie k ročným úsporám nákladov na palivo vo výške približne 250 – 300 EUR. Návravnosť je asi 5 – 6 rokov.²⁸

renováciou. Na renováciu bytu vo veľkom dome pre viac rodín by sa teda tieto požiadavky vo väčšine prípadov nevzťahovali.

²⁶ KOM(2008) 399 v konečnom znení.

²⁷ Smernica 92/75/EHS (Ú. v. ES L 297, s. 16).

²⁸ Prípravná štúdia o ekodizajne kotlov CH – VHK, Delft 30. 9. 2007; www.ecoboiler.org.

3.3 Kogenerácia

Kogenerácia je vysoko účinná technika výroby elektrickej energie a tepla. Z dôvodu potreby paralelného tepelného zaťaženia sa kogenerácia využíva hlavne pri diaľkovom kúrení a v priemysle. Smernicou o kogenerácii²⁹ sa podporuje vysoko účinná kogenerácia. Na zabezpečenie jej úplnej implementácie sa prijali podrobné usmernenia, ktorými sa vysvetľujú postupy a definície pre harmonizovanú metodiku určovania množstva elektrickej energie vyrobenej kogeneráciou.³⁰ Tieto usmernenia umožňujú členským štátom lepšiu implementáciu smernice.

V oznámení Komisie sa uvádzajú ďalšie možnosti rozšírenia kogenerácie.

3.4 Financovanie

Na podporu investovania do zvyšovania energetickej účinnosti existujú finančné schémy³¹ a prvé výsledky sú pozitívne: energeticke účinnosti zohľadňuje viac projektov mestského rozvoja a obnovy. Napríklad v Nemecku v období rokov 1990 – 2006 boli financované opatrenia súvisiace s účinnosťou približne v 2,5 milióna domoch. Investície len v roku 2006 dosiahnu dlhodobé zníženie emisií CO₂ o viac ako 1 milión ton ročne, pričom v tom roku zabezpečili 220 000 pracovných miest, hlavne v stavebnom odvetví. Iné podobné iniciatívy prebiehajú v mnohých ďalších členských štátoch.

Jednoznačne je tu potenciál, ale doteraz nie je vo všeobecnosti uznaný a iniciatívy sú roztrúsené. Navrhovanie efektívnych opatrení energetickej účinnosti zameraných na domácnosti a MSP si vyžaduje dobre koordinovaný rámec financovania pochádzajúci zo súkromných a vnútroštátnych zdrojov ako aj zo zdrojov EÚ v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva. Medzi zdroje EÚ patria štrukturálne fondy. Fondy Spoločenstva, napríklad Inteligentná energia, a pôžičky môžu ďalej zabezpečiť ich kopírovanie v rámci celej EÚ. Štandardy môžu následne slúžiť ako model, ktorý sa má nasledovať na vnútroštátnej úrovni.

Komisia spolupracuje aj s EIB a EBOR na zriaďovaní iniciatívy financovania trvalo udržateľnej energie EÚ, ktorou sa má zmobilizovať rozsiahle financovanie poskytované kapitálovými trhmi pre investície do energetickej účinnosti, obnoviteľných energií, čistého využívania fosilných palív a kombinovanej výroby elektrickej energie a tepla z obnoviteľných zdrojov v mestách Európy. Ťažká situácia na finančných trhoch zdôrazňuje potrebu hľadať prínosy verejne podporovaného nástroja. Je potrebné vynakladať spoločné úsilie na skúmanie nových a inovačných systémov financovania, aby bolo možné realizovať investície do energetickej účinnosti zvyšujúce prosperitu, ktoré sú charakteristické úrovňou rizika nekrytou trhmi.

Holistický prehľad o finančnej podpore, nielen pre energeticke účinnosti, ale pre všetky stratégie, ktoré prispievajú k boju proti zmene klímy a k zabezpečeniu

²⁹ Smernica 2004/8/ES (Ú. v. EÚ L 52, s. 50).

³⁰ Pozri prílohu II k smernici 2004/8/ES.

³¹ Európska investičná banka a Európska banka pre obnovu a rozvoj poskytujú finančné nástroje cielene vytvorené pre rozličných príjemcov. Na úrovni EÚ existujú kohézne fondy, 7. výskumný rámcový program a ďalšie zdroje, napríklad Fond pre globálnu energeticke účinnosť a obnoviteľnú energiu.

dodávok energie, sa koncom tohto roku stane súčasťou opätovne vydanej Lisabonskej stratégie. V období nedostatočných verejných zdrojov sa prejavuje potreba zabezpečiť, aby sa verejné financie využívali tam, kde môžu nákladovo najefektívnejším spôsobom prispieť k európskym cieľom.

Pre nevídanú krízu na medzinárodných finančných trhoch je finančný systém pod tlakom dlhodobého procesu neinvestovania. Musí sa vyriešiť otázka, ako financovať inovačné technológie na zvyšovanie energetickej účinnosti. Komisia spolu s členskými štátmi preskúma opatrenia na podporu energetickej účinnosti a ekologických technológií, napríklad v budovách a v „čistých“ autách, čo by malo poskytnúť príležitosti pre hospodárstvo vrátane MSP a zároveň pomôcť EÚ dosiahnuť svoj cieľ súvisiaci so zmenou klímy. Ďalšou možnosťou, ktorá sa bude ďalej skúmať, je zvyšovanie dopytu po energeticke účinnom tovare a službách prostredníctvom zníženého daňového zaťaženia a iných cielených fiškálnych opatrení.³²

Programy kohéznej politiky prideliť na obdobie rokov 2007 – 2013 viac ako 4,2 miliardy EUR na podporu energetickej účinnosti. Fondy kohéznej politiky podporujú široký rozsah činností v tejto oblasti vrátane zvyšovania energetickej účinnosti v priemysle, obchode, doprave a vo verejných budovách, kogenerácie a miestnej výroby energie, inovácie v oblasti trvalo udržateľnej energie a odbornej prípravy na monitorovanie a hodnotenie energetickej hospodárnosti. Okrem toho kohézna politika za určitých podmienok podporuje v nových členských štátoch investovanie do energetickej účinnosti v obytných domoch. Keďže niektoré z týchto opatrení sa môžu financovať z iných rozpočtových položiek kohéznej politiky, napr. z výskumu a rozvoja a obnovy miest, ako aj vidieka, predpokladá sa, že skutočne pridelené financie na podporu energetickej politiky v Európe sú omnoho vyššie. Okrem toho finančné nástroje vrátane dlhového financovania a kapitálových fondov, ktoré poskytuje skupina EIB (napr. prostredníctvom úverov na štrukturálne programy) a EBOR, by mohli riadiacim orgánom umožniť získanie ďalšieho financovania na podporu prevádzkových programov.

Komisia preskúma aj možnosti prepojenia verejnej podpory s výsledkami energetickej účinnosti v širších súvislostiach, ako to už odporučila v navrhovanej smernici o označovaní energetickými štítkami pre výrobky súvisiace s energiou. Jednou z možností by mohla byť revízia smernice o energetických službách.

Na jar 2009 Komisia predloží oznámenie o financovaní technológií s nízkym obsahom uhlíka. Ďalej sa pripravuje preskúmanie smernice o zdaňovaní energetických výrobkov³³, ktorým sa zabezpečí upravený rámec na riešenie energetickej účinnosti a emisií CO₂ mimo systému obchodovania s emisiami.

³² KOM(2008) 706 v konečnom znení; 29. 10. 2008: Od finančnej krízy k ozdraveniu: Európsky rámec pre akciu.

³³ Smernica 2003/96/ES (Ú. v. EÚ L 283, s. 51).

4. ĎALŠIE OPATRENIA

4.1. Hodnotenie Európskeho akčného plánu pre energetickú účinnosť

Ako sa predpokladalo v Európskom akčnom pláne pre energetickú účinnosť v roku 2006, Komisia ho vyhodnotí v roku 2009 a pripraví zrevidovaný akčný plán tak, ako to požaduje Európska rada. Východiskovými bodmi by mali byť potenciály úspor a nákladová efektívnosť nástrojov politiky. Právne predpisy EÚ v oblasti energetickej účinnosti by sa mali podrobiť analýze. Energetická účinnosť sa musí stať plne integrovanou súčasťou širšej energetickej politiky, predovšetkým energetického a klimatického balíka EÚ s jeho dynamickou stratégiou v oblasti CO₂ a obnoviteľných energií. Akčný plán zostane doplnkom systému obchodovania s emisiami. Ciele budú musieť byť náročnejšie v dlhodobom horizonte, napr. do roku 2030 a 2050. Predpokladom je existencia spoločne dohodnutého systému overovania a vyhodnocovania úspor energie³⁴ a vykonávanie riadnych posúdení vplyvu.

Plán sa sústreďí na sektory dodávky, prenosu a spotreby energie. Dôraz sa naďalej kladie na sektor budov: keďže viac ľudí býva v mestách, tento sektor predstavuje prirodzenú príležitosť na zvyšovanie účinnosti. Dohovor starostov a podobné mestské siete majú kľúčový význam pre realizáciu ambícií. Mestá ďalej poskytujú príležitosť na rozšírenie efektívnejšej mestskej dopravy a používanie elektrických automobilov. Keďže 23 % celkových emisií CO₂ pochádza z cestnej dopravy³⁵, dôležitú úlohu predstavuje zníženie energetickej náročnosti vozidiel a emisií. Aj informačné a komunikačné technológie (IKT) si zaslúžia osobitnú pozornosť, keďže riešenia na základe IKT umožňujú okrem iného priebežné monitorovanie, riadenie a automatizáciu využívania energie a v reálnom (alebo takmer reálnom) čase poskytujú spotrebiteľom informácie o využívaní energie a dokonca aj o nákladoch. Začiatkom budúceho roku Komisia predloží oznámenie a odporúčanie, v ktorom uvedie osobitné opatrenia na prekonávanie prekážok a využitie celého potenciálu IKT pri zabezpečovaní efektívnejšieho využívania energie.

4.2. Medzinárodné vzťahy

Spoločenstvo si vymieňa názory a osvedčené postupy v oblasti energetickej účinnosti s tretími krajinami. V dvojstranných dialógoch s Brazíliou, Čínou, Indiou, Ruskom a USA a v súvislosti s prístupujúcimi krajinami a európskou susedskou politikou sú otázky energetickej účinnosti významnou súčasťou programu rokovaní. Na regionálnej úrovni sa táto otázka rieši napr. prostredníctvom energetickej spolupráce Euromed, v rámci procesu z Baku s partnermi z východnej Európy, Kaukazu a strednej Ázie a v rámci energetického partnerstva Afrika – EÚ. Na multilaterálnej úrovni schválili G8 a Spoločenstvo v júni založenie Medzinárodného partnerstva pre spoluprácu v oblasti energetickej účinnosti³⁶. Podobný rámec ustanovila G8 vo forme

³⁴ Mali by sme byť schopní hodnotiť prínosy energetickej účinnosti. Neexistuje žiadna spoločná metodika o tom, ako hodnotiť energetickú účinnosť, ale používa sa niekoľko ukazovateľov uvedených v tomto oznámení. Smernicou o energetických službách sa zabezpečuje ďalší vývoj harmonizovanej metodiky hodnotenia a členské štáty a Komisia spolupracujú na spoločných usmerneniach pre takúto metodiku.

³⁵ Európska environmentálna agentúra, Ročné hodnotenie množstiev skleníkových plynov v Európskom spoločenstve v rokoch 1999 – 2005 a v roku 2007 (Annual European Community Greenhouse Gas Inventory 1990 – 2005 and Inventory Report 2007), s. 88.

³⁶ IPEEC schválili aj Čína, India a Južná Kórea.

dialógu v rámci Heiligendammského procesu. Spoločenstvo je signatárom Protokolu energetickej charty o energetickej účinnosti a súvisiacich environmentálnych aspektoch.

5. ZÁVERY

Energia a jej využívanie majú vplyv na nás všetkých. Energetická účinnosť bojuje proti zmene klímy, zvyšuje energetickú bezpečnosť, prispieva k dosahovaniu lisabonských cieľov a znižuje náklady všetkých občanov EÚ.

Uvedenie si prínosu energetickej účinnosti a aspoň dosiahnutie cieľa 20 % úspor energie musí zostať prioritou a spoločným cieľom Spoločenstva. Malo by sa zintenzívniť úsilie o implementáciu politiky – predovšetkým prostredníctvom národných akčných plánov – a iniciatívy tohto balíka musia rýchlo prejsť legislatívnym procesom. Navrhované opatrenia spolu s finančnou motiváciou, zdaňovaním energie a zvyšovaním informovanosti zabezpečia trvalé a konkrétne výsledky.

Annex 1

Expected annual primary energy saving potential by 2020 for EU27 for some specific Energy Efficiency measures (full implementation)

Measures		Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in Mtoe	Yearly primary energy savings by 2020 compared to 'business as usual' scenario in %	Reference document ³⁷
1	energy services Dir 2006/32/EC	Max 193	Max 9.8%	COM(2008)11(as of 2016)
2	eco-design Dir 2005/32/EC (appliances) and labelling framework Dir 92/75/EC	96	4.9%	EuP preparatory studies http://ec.europa.eu/energy/demand/legislation/eco_design_en.htm#consultation_forum
	energy star agreement with USA	2	0.1%	
3	buildings Dir 2002/91/EC	130	6.6%	SEC(2006)1174
4	cogeneration Dir 2004/8/EC	23	1.2%	COM(2002)415
5	fuel efficiency in road vehicles - CO2&cars –public procurement	36	1.9%	COM(2007)856 & SEC(2007)1723 COM(2007)817
6	car fuel efficiency labelling Dir 1999/94/EC			
7	urban transport - integrated approach	20	1.1%	Policy assessment of the CIVITAS initiative
	TOTAL NET (taking into account the interplay of measures and the witnessed implementation speed)	256	13%	
	OBJECTIVE EU27 in 2020	394	20%	
	Note: PRIMES model 'business as usual' baseline projections (update 2007) in 2020: EU27 TOTAL primary energy consumption = 1968 Mtoe.			

³⁷

The reference documents contain projected effects of the proposed policies therein at the time of their adoption, expressed either in final or primary energy demand percentages. The ratio between final and primary energy saving is approximately 2:3.

Annex 2

Energy saving potentials by final energy consuming sector and key drivers, actors and barriers for energy efficiency improvements

Sector	Share in final energy cons. (2006)	Saving potential by 2020 ³⁸	Key drivers for energy efficiency	Key barriers	Key actors
All sectors	100%	21%	• Energy policies • Market forces/ energy prices • Financing and taxation • Awareness • Technological development	• Incomplete implementation of energy efficiency legislation • Lack of awareness • Market failures	• Everybody
Households and commercial buildings	41%	30%	• EU and national/regional legal requirements • Technological developments • Financial and fiscal incentives • Energy services Companies • Information instruments (e.g. labelling, certificates, metering, campaigns) • Behaviour trends	• High up-front costs • Owner-tenant dilemma • Lack of awareness on the benefits • Overestimation of the investment needs • No access to attractive financing options • Energy efficiency not recognized as business opportunity	• Property owners and tenants • Construction business • Financial institutions • Consumer associations • National/local authorities • EU institutions
Transport	31%	20%	• EU and national/regional legal requirements • Consumer awareness • Information campaigns • Labelling • High energy prices	• Lack of information • Limited commitment from transport industry • Insufficient infrastructure (e.g. poor urban planning, limited public transport) • Behaviour patterns	• Transport companies • Associations • Citizens • National/local authorities • European institutions
Industry	28%	19%	• High energy and carbon prices • Voluntary and mandatory agreements • Improved energy efficiency of production processes	• High up-front costs • Limited commitment • Low awareness of the benefits • Overestimation of the investment needs • Lack of financing • Low share of energy in production costs	• Companies • Industry associations • National/local authorities • European institutions

³⁸

Source: see note 7 supra.

Annex 3

Assessment of the National Energy Efficiency Action Plans

This Annex gives a concise summary of the assessment of the National Energy Efficiency Action Plans (NEEAPs) submitted by all Member States under Directive 2006/32/EC.³⁹

Background

In accordance with Article 14 (2) of the Directive, Member States were required to submit their first NEEAPs to the Commission not later than 30 June 2007.

For the purpose of the first NEEAP, each Member State should have adopted an overall national indicative savings target of 9% or higher⁴⁰, to be achieved in 2016, and an intermediate national indicative savings target for 2010. NEEAPs are intended to set out the national strategies of Member States towards the overall and intermediate national indicative targets. Member States should show, in particular, how they intend to comply with the Directive's provisions on the exemplary role of the public sector and the provision of information and advice on energy efficiency to end users.

The first NEEAPs should stimulate the translation of energy saving objectives into concrete and coherent measures and actions at the level of each Member State and set implementation milestones. The plans should trigger an exchange of experience between the Member States and create a dialogue between the Commission and Member States. Subsequent implementation, monitoring and evaluation of the strategies and the measures identified, complemented by benchmarking and a 'peer review' process at European level, should help Member States learn from the successes and mistakes of others and should facilitate the diffusion of best practices throughout the EU.

Assessment of the NEEAPs

The first NEEAPs propose a wide diversity of policy packages and measures targeting different end-use sectors. Many NEEAPs demonstrate coherent and comprehensive strategies towards the intermediate and overall targets, backed by institutional and financial provisions. A number of NEEAPs clearly identify their priority end-use sectors or policy tools.

In contrast, some NEEAPs show piecemeal thinking with a scattering of fragmented energy efficiency measures. The absence, or sporadic indication of savings estimates in the majority of NEEAPs, along with the mostly limited degree of detail about assumptions made in estimating savings from different measures, have impeded the quantitative assessment of the NEEAPs and how realistic they are. In addition, for

³⁹ More detailed results of the assessment of NEEAPs will be presented in a separate Commission Staff Working Document planned to be produced by the end of 2008.

⁴⁰ Percentage of saved final energy consumption of non ETS sectors to be measured in 2016 in relation to the average final energy consumption during five-year period previous to the implementation of the Directive for which official data are available (Directive 2006/32/EC (OJ L 114, p. 64), Annex 1).

several Member States there is a considerable gap between the political commitment to energy efficiency and the measures adopted or planned, as reported in the NEEAPs, and the resources attributed to preparing it.

Almost all Member States have introduced 9% national indicative energy savings target for 2016 calculated in line with Annex I of the Directive. Some Member States have committed to targets that exceed 9%: Italy 9.6%, Cyprus 10%, Lithuania 11%, and Romania 13.5%. This is very positive. Other Member States have indicated that they expect savings from measures to go beyond 9% without committing to the higher target (Luxembourg 10.4%, Ireland 12.5% and the United Kingdom 18%). A number of Member States indicate that the NEEAPs form part of their strategy to reach the 20% reduction in energy demand by 2020, among them Austria, Ireland and Sweden. A few Member States fail to comply with some provisions related to the setting of national indicative savings targets. Non-conformity is related in particular to the calculation methodology set out in Annex I and to the 2008-2016 timeframe.

Ongoing measures that qualify as "early action"⁴¹ dominate the majority of NEEAPs and some Member States indicate stricter interpretation of such early actions. Some Member States explicitly indicate the share of savings from early action. In contrast, the NEEAPs of some Member States such as Estonia, Latvia and Poland rely extensively on new measures, though it is difficult to assess whether certain Member States will be able to deliver in accordance with their strategies given the brief descriptions of measures and the absence of saving estimates.

Measures in the buildings sector, especially residential buildings, have been at the heart of most NEEAPs. Numerous measures target refurbishment of existing buildings. Some Member States declare ambitious strengthening of building codes and support passive or low-energy house buildings. With varying degrees of detail, almost all NEEAPs also include measures in the tertiary, transport and industrial sectors. However, as regards agriculture, the only NEEAPs to include measures specific to this sector are from Latvia, the Netherlands, Spain and Sweden. Some NEEAPs have included measures that fall outside the scope of the Directive. Most commonly these include fuel switch and power generation, including large Combined Heat and Power installations, biomass district heating, network loss reduction, biofuels, measures in international transport, and measures that have some impact on the Emission Trading Scheme.

In addition, many of the NEEAPs include a number of promising horizontal measures. The majority of the NEEAPs propose a range of measures to fulfil the provisions regarding the exemplary role to be played by the public sector, but some Plans contain little or no information in this regard. However, few NEEAPs demonstrate good strategies for communicating the exemplary role of the public sector. Public procurement is a key element in capturing the power of the public purse for energy efficiency and the majority of NEEAPs contain public procurement measures. However, it is not always clear if these measures contain concrete

⁴¹ Energy improvement measures initiated by the Member State not earlier than 1995 (in certain limited cases not earlier than 1991) that have a long-lasting effect, which will still lead to energy savings in 2016 (Directive 2006/32/EC, Annex 1).

requirements, as called for in Annex VI of the Directive, and exactly how these would be met.

Most Member States have introduced a variety of information measures. These range from measures aimed at altering general public behaviour, such as public awareness raising campaigns, public training and education, advice on energy use and general information sources like web tools and publications, to measures that target business entities. The latter comprise sector-focussed information campaigns, trainings for professionals, energy audits and energy efficiency publications for professional stakeholders.

A number of NEEAPs provide good examples of best practices and innovative measures with a strong set of diverse information measures that target the general public and businesses.

Conclusions

The analysis of the NEEAPs has shown that many Member States already recognised that with an integrated approach these national plans can become the key tool not only for the effective implementation of Directive 2006/32/EC, but also for the real push to achieving energy savings which go beyond obligations arising from the current EU legislation on end-use energy efficiency. The Commission recognises the great potential that NEEAPs could play to help with getting better focus and streamlining of Member States' policy, legal and support actions to help their citizens and all local market actors save energy in a cost-effective way, thus reducing emissions of greenhouse gases, increasing the competitiveness of European businesses and improving energy security of the EU. Given the growing importance of energy saving to energy security and sustainable development of the EU, the Commission would welcome Member States taking the initiative to further improve their current NEEAPs (eg. add/improve measures for important areas/sectors not sufficiently covered in their current plans, provide further details of planned actions, etc).

Lessons for the future

The current NEEAPs could play a more important role. National plans will only be effective when they stand for real action: it should set a quantitative, measurable target with a time schedule and concrete steps on who is doing what and the budgetary and human resources available. National plans should require the competent national authorities to work together. Administrative structures should be in place with a clear division of responsibilities. Member States should also ensure that sufficient resources are made available for the promotion of energy efficiency services, information provision and monitoring.

Also ideally, the EU's Efficiency Action Plan could be linked more closely to the national efficiency plans and the latter could take into account longer term time horizons (e.g. 2030, 2050) and more ambitious targets that are agreed to by the Member States at EU level. Integration with other reporting obligations, especially those related to climate protection - e.g. alignment of reporting periods, streamlined methodologies on calculation of energy savings and reduction of CO₂ emissions - would reduce the reporting burden already carried by the Member States.